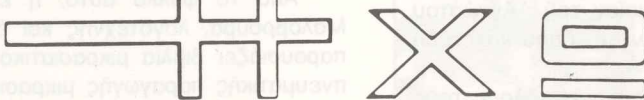

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ «ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Αρ. φύλλου 233

Αθήνα, Νοέμβρης 1982

«Σπόρτινγκ». Από την πανηγυρική Συ-
ναυλία που όργάνωσε η Συντονιστική Επι-
τροπή Προσφυγικών Σωματείων για τα 60
χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή.
Δύο στιγμιότυπα: Χοροί και μουσική του
Πόντου και η Χαρούλα Αλεξίου στα παλιά
τραγούδια της Σμύρνης.
(Σκίτσο Έλλης Σολομωνίδη - Μπαλάνου)

Μεταξύ μας

Συμπληρώθηκαν τέσσερα χρόνια από τότε που χάσαμε τον Μεγάλο μας Πρόεδρο. Τόν 'Επιστήμονα. Τόν Καθηγητή. Τόν Πυρηνικό. Τό Φυσικό. Τό Μαθηματικό. Τόν 'Ιονοσφαιρικό. Τόν άνθρωπο δράσης. Τόν έρευνητή. Τόν ιστοριοδίφη. Τόν φλογερό Σμυρνιό. Τόν καθοδηγητή μας. Τό μεγάλο Εὐαγγελικό. Τόν πατριώτη με τις αντίστασιακές περγαμινές. Τόν Έλληνα. Τόν ΑΝΘΡΩΠΟ.

Πού έδωσε, έδωσε, έδωσε!

Μιχαλάκη 'Αναστασιάδη! 'Εμείς οι παλιοί συνεργάτες σου, νοιώθουμε φτωχότεροι χωρίς 'Εσένα. Καί λέμε με αγάπη και πίστη τό «αίωνία σου ή μνήμη».

Πολύ επιτυχημένη ή έκδρομή -προσκύνημα στή Μυτιλήνη. Χαριτωμέ-
νη και ζεστή ή συντροφιά μας, εύρύχωρα και φτιαγμένα από μερακλή
και έμπνευσμένο αρχιτέκτονα τά μπαγκαλόουζ' δεσποτικά τά γεύματα,
κεράσματα και δώρα.Κι ύστερα τό μουσείο του Θεόφιλου, ό Μόλυβος, ή
'Αχλαδερή,ή 'Αγιάσος, με τό μουσείο της 'Εκκλησιδς γεμάτο Μικρασι-
ατικά κειμήλια, τό Πλωμάρι. Τό συλλείτουργο της Κυριακής, στόν
'Αη-Θεράπη με τον 'Αρχιεπίσκοπο τούς τέσσερις Δεσποτάδες και
δεκάδες παπάδες είχε βυζαντινή μεγαλοπρέπεια. Καί λέω βυζαντινή
γιατί ή Ρωμαιοκαθολική 'Εκκλησία δέν κάνει συλλείτουργα.

Μά ή μεγάλη στιγμή της Μυτιλήνης ήταν όταν ύγράθηκαν τά μά-
τια μας και ό κόμπος άνεβοκατέβαινε στό λαρύγγι μας, όταν μετά τό
μεγάλο μνημόσυνο άνοιχτήκαμε με τρία σκάφη έφτά μίλια έξω, μέχρι
τήν διαχωριστική γραμμή των χωρικών ύδάτων. Ρίχτηκε τό στεφάνι και
χιλιάδες ροδοπέταλα πρός τις Μικρασιατικές άκτές, πρός τή γή των
πατέρων μας. Καί τό άεράκι τά πήρε και τά ταξίδεψε πρός τά Αιολικά
παράλια.

'Εκεί που δέν υπάρχουν πιά οι τάφοι των προγόνων μας. Μιά και τά
μάρμαρα και τά κόκκαλα του νεκροταφείου Σμύρνης τά πήρε ή Τούρκικη
μπουλντόζα για νά γίνει επάνω στο σεπτό εκείνο χώρο ένα γήπεδο για
ποδόσφαιρο.

'Η έφημερίδα «ΕΣΤΙΑ» σέ σχόλιο της 15-10-82 εξέφρασε τήν
άποψη πως μόνο Πένθη και θρήνοι θάπρεπε ν' άκουστούν για τά 60
χρόνια και όχι φεστιβαλικά τραγούδια και χοροί και παντομίμες.

Της στείλαμε τήν άκόλουθη άπάντηση που είναι και άπάντηση στα
μέλη μας εκείνα που ακριβώς επηρεασμένα απ' αυτό τό σχόλιο σέ
τηλεφωνήματά τους εκφράσανε τήν ίδια άποψη.

'Αγαπητή 'Εστία!

Είς άπάντησιν σχολίου σου, της 15ης τρχ. έξ άφορμής της έκδηλώσεως
εις τό ΣΠΟΡΤΙΚ, επιθυμούμε νά γνωρίσωμε εις τούς αναγνώστας σου, τά
άκόλουθα:

(Συνέχεια στην επόμενη σελ.)

Μεταξύ μας

Βέβαια από όλους έχει όμολογηθή ή άνεπα-
νάληπτη επιτυχία της μεγάλης καλλιτεχνικής
έκδηλώσεως του ΣΠΟΡΤΙΚ. Συγκινητικά για μάς
που τήν όργανώσαμε μέσα σέ χρόνο ρεκόρ, θά
παραμείνουν τρία γεγονότα: Πρώτον, ή έντυπω-
σιακή παρουσία νέων ανθρώπων που ήξεραν τά
περισσότερα τραγούδια και χειροκροτούσαν με
μανία.

Δεύτερον, τά ειλικρινή και θερμά συγχαρητή-
ρια των πνευματικών ανθρώπων Μικρασιατών και
μή.

Τρίτον, αυτό που είπε ό Γιάννης Καψής: Πώς
σήμερα 60 χρόνια μετά τήν πρώτη προσφυγιά ή
λέξη Πρόσφυγας δέν σημαίνει τόν άπόβλητο
άλλά τίτλο τιμής.

Σημειώνουμε δύο άκόμη γεγονότα: τήν πα-
ρουσία του μεγάλου Έλληνοαμερικανού σκηνο-
θέτη 'Ηλία Καζάν, που δακρυσμένος μάς άγκάλι-
ασε στο τέλος της γιορτής- και άς μήν άνέφεραν
τό γεγονός οι περισσότερες έφημερίδες. Καί τό
ότι ή Χαρούλα 'Αλεξίου πρόσφερε τήν άμοιβή
της στο Σύλλογο άφτιστικών παιδιών S.O.S.

Στή γιορτή του ΣΠΟΡΤΙΚ χόρεψαν τά κορί-
τσια και τά παληκάρια του Λυκείου 'Ελληνίδων.
Γιά όσες και όσους άγνοούν τό γεγονός, θυμί-
ζουμε, πως από τό Γενάρη του 1921, λειτούργη-
σε με πολλή μεγάλη επιτυχία παράρτημά του και
στή Σμύρνη. Με επικεφαλής τήν άξέχαστη λαο-
γράφο μας 'Αγγελική Χατζημιχάλη οι Σμυρνιές
έφτιαξαν κοστούμια, χόρεψαν τούς Δημοτικούς
και άνατολίτικους χορούς, όργάνωναν διαλέξεις
και γενικά άνάπτυξαν μέσα στα πλαίσια του
Λυκείου έντονες δραστηριότητες.

'Εξ άλλου ή πρώτη πρόεδρος του Λυκείου
στήν 'Αθήνα, Καλλιρόη Παρρέν έχει γράψει για
τις Σμυρνιές τά εξής:

—«Αί Σμυρναίαι! Αί γυναίκες της 'Ιωνίας έξ ών
και ή περίφημος 'Ασπασία ή Μιλησία ήσαν αι
ωραιότεραι των 'Ελληνίδων.

Κατά κανόνα αι Σμυρναίαι είναι ώραιαι γυναί-
κες. Κατά κανόνα σχεδόν και φιλόκαλοι και
φιλάρεσκοι. Με ιδιαίτεραν επίδοσιν προς τήν
πολυτέλειαν. Ροδιναί με ζωηρότητα και θαλερά
χρώματα. Τέλος ή μαγειρική και ή ζαχαροπλαστι-
κή των γυναικών της Σμύρνης φημίζονται».

Μεταξύ μας

(Συνέχεια από την προηγούμενη σελ.)

Τήν 15ην Αύγουστου έ. έ έν συνεργασία μετά της 'Ι. Συνόδου άνεγνώσθη εις όλους τούς Ναούς της χώρας μακρά έγκύκλιος, ή όποία έξήρε και άνέλυε τό πρό έξήκοντα έτών γεγονός της Μικρασιατικής Καταστροφής.

Τήν 19ην Σεπτεμβρίου έτελέσθη πάνδημον Συνοδικόν Μνημόσυνον εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν 'Αθηνών, χοροστατούντος του Μακαριωτάτου, έψάλη τρισάγιον εις τό Μνημείον του Χρυσοστόμου και έν συνεχεία μακρά φάλαγξ χιλιάδων προσφύγων μετέβη εις τό μνημείον του 'Αγνώστου Στρατιώτου συνοδευομένη από δύο μουσικάς μπάντας, όπου κατετέθη στέφανος.

Τήν 26ην του ίδιου μηνός έτελέσθησαν μνημόσυνα εις όλους τούς ναούς της χώρας διά τά ψυχάς των έκατοντάδων χιλιάδων θυμάτων της τραγωδίας του 1922.

Τήν 2αν 'Οκτωμβρίου, έκδρομείς - προσκυνητά μετέβησαν εις την άκριτικήν Μυτιλήνην, ήτις πρώτη έδέχθη και περιέθαλψε τά τραγικά θύματα, έτελέσθησαν τρισάγια και έστέφθησαν οι άνδριάντος των πέντε «Μαχαίρα και μαρτυρίες τελειωθέντων 'Ιεραρχών της Μικρασίας».

Τέλος, την έπομένην, μετά τό μνημόσυνον του όποιου έχοροστάτησε και πάλι ό Μακαριώτατος 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος, τρία σκάφη μετέφερον τούς έξ 'Αθηνών προσκυνητάς εις την διαχωριστικήν των χωρικών ύδάτων γραμμήν, όπου έρρίφη προός τά Μικρασιατικά παράλια στέφανος και χιλιάδες ροδοπέταλα. Παράλληλως τά σωματεία μας έδωσαν σχετικές διαλέξεις εις τά έδρας των και εις τά έπαρχίας, ένω από ραδιοφώνου και τηλεοράσεως δεκάδες έκπομπών ήσαν, κατόπιν ένεργειών μας, άφιερωμένοι τό γεγονός.

'Εξ άλλου, ή έκδήλωσις του «ΣΠΟΡΤΙΓΚ», ούδόλως ήτο φεστιβαλική, άλλ' έντεταγμένη εις την προσπάθειαν διατηρήσεως της μνήμης των άλγιστων πατρίδων μας. Και έπιτρέψατέ μας νά πιστεύωμεν ότι ή 'Εθνική Μνημοσύνη δέν διατηρείται μόνον μέ τό πένθος και τούς θρήνους. 'Αλλά και μέ «σεμνάρια 'Ιστορίας», τά όποία βοηθούν, εις την έθνικήν περισυλλογήν ως και εις τό σχόλιον σας αναφέρετε.» Αύτά είχομεν - αύτά έχασαμεν».

Εις τό ΣΠΟΡΤΙΓΚ όκτώ, έπεξηγηματικά κείμενα, μέ παράλληλον προβολήν 228 φωτογραφικών διαφανειών, ώμίλησαν διά την 'Ιστοριαν και τόν πολιτισμόν της Μικρασίας.

Από των 'Αρχαίων 'Ιώνων Φιλοσόφων, των μεγάλων πατέρων 'Εκκλησίας, του Βυζαντίου, των 'Ακριτών, θρήνων της 'Αλώσεως, της μακράς δουλείας μέχρι του πολιτισμού των δύο τελευταίων αιώνων μέχρι του 1922. Και της παντομίμας - άφου έπιμένετε - μέ υπόκρουσιν βυζαντινής μουσικής, του «Θεού Πάσχοντος», έφ' όσον εκεί έγεννήθη και τό σατρικόν δράμα και τό χορόδραμα.

'Εγινε μία άναδρομή εις τόν μουσικόν πολιτισμόν των άξέχαστων πατρίδων. Και τό τραγούδι και ό χορός άποτελούν - θά συμφωνήσετε - βασικά στοιχεία του πολιτισμού των λαών.

Πλέον αυτών, έχουν έτοιμασθή υπό των Σωματείων πρόσθετοι πνευματικά και πολιτιστικά έκδηλώσεις οι όποiai θά πραγματοποιηθούν έντός του προσεχούς τετραμήνιου.

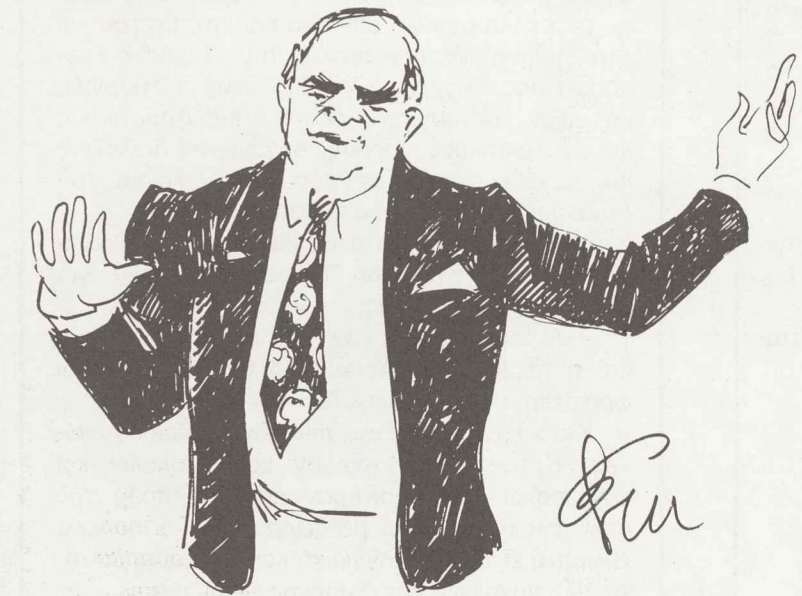
Μέ φιλικά αισθήματα

Διά την Συντονιστικήν 'Επιτροπήν

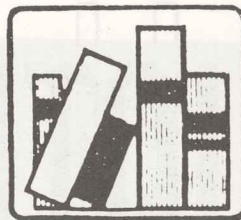
Προσφυγικών Σωματείων

'Ο Σύμβουλος Τύπου - Δημ. Σχέσεων

ΤΖΩΝ ΒΕΙΝΟΓΛΟΥ.

'Ο έμψυχωτής της βραδυάς Τζών Βεινόγλου (Σκίτσο 'Ελλης Σολομωνίδη - Μπαλάνου)

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΜΑΛΟΒΡΟΥΒΑ

Από τό φύλλο αυτό, ή έκλεκτή συνεργάτης μας κ. 'Ισαβέλλα Μαλόβρουβα, λογοτέχνης και έκδότης του περιοδικού «Σμύρνα», θά παρουσιάσει βιβλία μικρασιατικού ενδιαφέροντος, καθώς και έργα της πνευματικής παραγωγής μικρασιατών συγγραφέων.

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ», Πεζογράφημα 'Ολγας Βατίδου, 'Αθήνα 1981.

Όλη τή ψυχική της εύαισθησία πού κορυφώθηκε στο κρεβάτι του πόνου άπλωσε σέ τούτο τό βιβλίο πού διαβάζεται άβίαστα. Οι σκηνές του Νοσοκομείου σέ φέρνουν άθελα δίπλα στον άνθρωπino πόνo και σου προκαλούν δέος. 'Όποιος δέν έχει πάρει τούτη τή γεύση του χώρου, θά πρέπει νά διαβάσει τό άποκαλυπτικό βιβλίο της 'Ολγας Βατίδου γία νά καταλάβει πόσο φτηνή είναι ή ζωή του ανθρώπου και πόσο σιμά μας είναι ό θάνατος... 'Ισως, άν κυκλοφορούσαν τέτοια πολλά βιβλία ό κόσμος νά γινόταν καλλίτερος.

«Ο ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ», τρίτη έκδοση του 'Απόστολου Μαγγανάρη, 'Αθήνα 1981.

Μέ ένα πρόλογο του Δημ. Σιατόπουλου, 16 σχέδια του Στέλιου 'Ορφανίδη, μάς παρουσιάζει τόν άλλο δρόμο του ό Α. Μαγγανάρης.

Αυτό του τό έργο δόνισε αλλοιώτικα τήν ψυχή μου. Προνόμιο ξεχωριστό νά γεννιέσαι ποιητής γνήσιος. 'Όλα του τά μηνύματα έκφράζουν τόν συναισθηματικό του συγκλονισμό, ποίηση βαθιά, άστραφτερή και καθάρια. 'Ο «'Αλλος του Δρόμος» είναι ή πορεία και τό τέλος της ζωής πού φτάνει. Είναι μία μεγάλη αλήθεια πού λίγοι άνθρωποι τήν κατέχουν. Διαβάζοντάς την αναλογιζέσαι τόν χρόνο πού αφήνεις ξωπίσω σου και αυτόν πού βρίσκεται στο τέλος αλλά τόν έχεις μπροστά σου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Φιλολογικό Μνημόσυνο μέ τή συμπλήρωση των 60 χρόνων από τή Μικρ. Καταστροφή έγινε τήν Τετάρτη 27 'Οκτωβρίου 1982 στις 7.30μ. στην αίθουσα του Καθεδρικού ναού της 'Αγ. Τριάδας της Ν. 'Υόρκης μέ όμιλήτριες τή συγγραφέα και ποιήτρια 'Ισαβέλλα Σικιariδη - Μαλόβρουβα μέ θέμα «Σεφέρης και Μικρασιατική Καταστροφή» και τήν καθηγήτρια Χουζεπιάν Margory Χουλεπιάν-Ντόπκιν μέ θέμα «Ποιός έκαψε τή Σμύρνη».

Προλόγισε ό Σεβασμιώτατος 'Αρχιεπίσκοπος Β. και Ν. 'Αμερικής κ. 'Ιάκωβος.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

'Η ΕΡΤ2 γιά τά έξήντα χρόνια από τή Μικρασιατική Καταστροφή, μεταδίδει, από τή Ραδιοφωνική 'Εκπομπή: «Λογοτεχνικές Σελίδες» από τίς 22 του Νοέμβρη, κάθε βράδυ, ώρα 23.10-23.30, έκτός Σαββάτου και Κυριακής τή «Μαρτυρική Πορεία» (Τό Χρονικό της 'Ομηρίας 1922-24) της 'Ιφιγένειας Χρυσοχόου.

Διαβάζει ή ήθοποιός 'Αγνή Βλάχου. 'Επιμέλεια της έκπομπής Θεόδωρου Μήλη.

ΜΝΗΜΗ ΜΙΧΑΗΛ ΑΘ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Γ. ΒΑΛΕΤΑ

ΜΝΗΜΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΘ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ.

«Στέκεις ψηλός, άγέραςτος

πά στις κορφές του χρόνου».

ΓΚΑΙΤΕ.

Μέ τό τέλος του 'Οκτώβρη συμπληρώνονται έφέτος τρία χρόνια από τόν άδόκητο θάνατο του Μιχαήλ 'Αναστασιάδη, πού στάθηκε γιά όλους τούς φίλους, τούς συναδέλφους του έσωτερικού και έξωτερικού, τούς άμέτρητους έπιφανείς μαθητές του άληθινή άπώλεια της έλληνικής έπιστήμης. 'Εκείνο, πού έπικρανε δικούς του και ξένους ήταν τό ξαφνικό χτύπημα του θανάτου του, τή στιγμή πού δυό μήνες, πριν ό άνεκτίμητος σοφός, συντροφιά μέ τήν μοναδική συντρόφισσα της ζωής του Κάτια 'Αναστασιάδη, περιστοιχισμένος από τούς έπιστημονικούς Συνέδρους του Ε' Διεθνούς Σωματείου Αιγαίου, γερός, νεανικός, άκατάβλητος έδινε τόν καλλίτερο έαυτό του στίς συνεδριάσεις, ένω στίς διακοπές του μεσημεριού και του δειλινού τόν έβλεπαν μέ καμάρι και θαυμασμό οι φίλοι του νά παίρνει βουτιές τή θάλασσα του Αιγαίου, στίς άκρογιαλιές του νησιού του Πυθαγόρα πού τό θεωρούσε δεύτερη πατρίδα του. Τόν έχάρηκαν έπίσης τότε νά χορεύη άκμαίος και άκούραστος στο πίο μοντέρνο Σαμιώτικο κέντρο, όπου είχε καλέσει τούς φίλους του γιά νά έορτάσει τήν 70η επέτειο των γενεθλίων του. Ποιός θά τό πίστευε ότι μέσα σε δύο μήνες τό δυναμικό αυτό και θαλερό πνεύμα, τό βετεράνο της νεοελληνικής έπιστήμης, θά τόν άρπούσε ή ζηλόφθoνη μοίρα του θανάτου και θά δημιουργούσε γύρω μας και μέσα μας ένα μεγάλο κενό!

Είχε τότε ό Μιχαήλ 'Αναστασιάδης δώσει στο Συμπόσιο του Αιγαίου δυό μεγάλης πρωτοτυπίας έπιστημονικές ανακοινώσεις. Και οι δυό αναφέρονται στο έργο του Βενιαμίν και ρίχνουν νέο φώς στη θεωρία του Λεσβίου σοφού γιά τό «πανταχρηκινό» και τό νόμο της βαρύτητας. Δημοσιευμένες σήμερα οι μελέτες αυτές στο περιοδικό της 'Εταιρείας Αιολικών Μελετών «Αιολικά Χρονικά» άποτελούν τό κύκνειο άσμα της έπιστημονικής σκέψης του 'Ιωνα σοφού, πού άγωνίστηκε σθεναρά μέ όλο του τό κύρος γιά τή ίδρυση νεωτεριστικού πανεπιστημίου στο Αίγαio, πού θ' άποτελούσε συνέχεια του πανεπιστημίου πού ίδρυσε στη Σμύρνη στά 1920 μέ τή συνεργασία του μεγάλου 'Ελληνα έπιστήμονα Στ. Καραθεοδωρή ό 'Ελευθέριος Βενιζέλος, ένα έργο πολιτισμού πού τό σώρισε μέσα στα έρείπια και τίς φλόγες ή Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 πριν ακόμα πραγματοποιηθεί.

Απόφοιτος της Εύαγγελικής Σχολής Σμύρνης κρατούσε ό Μιχαήλ 'Αναστασιάδης μέσα στην ψυχή του άσβηστη τή φλόγα των μεγάλων της παραδόσεων. Στά 1956 σ' ένα πανηγυρικό λόγο του, έπλεξε τό έγκώμιο της Σχολής αυτής, πού τό έδωσε τά εφόδια γιά τήν κατοπινή καταπληκτική του σταδιοδρομία, στην έπιτυχία της όποιας μεγάλη έμπνευστική και προωθητική δύναμη στάθηκε ή άνεκτίμητη σέ άρετή και πνευματικότητα μητέρα του Σταυριάνθη Βουτσαδοπούλου, ιδρύτρια και πρώτη πρόεδρος της ΧΕΝ μέ άνώτερες σπουδές στο Παρίσι (1924).

Τήν έπιστημονική του δράση σ' όλες τίς πολύπλευρες και καταπληκτικές επιδόσεις τήν συνόψισε ό Μιχαήλ 'Αναστασιάδης, μέ τήν λιτότητα και τή μετροπροσύνη πού τόν χαρακτήριζε στο ύπόμνημά του προς τήν 'Ακαδημία 'Αθηνών ως ύποψήφιος στην έδρα της 'Ηλεκτρονικής Φυσικής. 'Εκεί αναγράφονται 87 συνολικά έπιστημονικές εργασίες του σέ διάφορους κλάδους της φυσικής και σέ διάφορα έλληνικά και ξένα έπιστημονικά περιοδικά. Από ένα άλλο τεύχος έπίσης πού έχει τόν τίτλο «'Ανάλυσιν δημοσευθειών ανακοινώσεων κατ' έρευνητικούς τομείς, 'Αναφοράι και σχόλια ξένων έρευνητών», μπορεί κανείς νά διαπιστώσει πόσο εκτιμήθηκε στην Εύρώπη ή τεράστια προσφορά του 'Αναστασιάδη, στην έπιστημονική έρευνα και προαγωγή του κλάδου της 'Ηλεκτρονικής φυσικής, της όποιας άναδείχθηκε ό πρώτος εισηγητής και πανεπιστημιακός διδασκαλός της στην 'Ελλάδα.

'Η άνεξάντλητα δημιουργική προσωπικότητά του έκδηλώθηκε πολύπλευρα, όταν ό Μιχαήλ 'Αναστασιάδης τιμήθηκε από τόν έπιστημονικό φυσικό κόσμο της 'Ελλάδος μέ τό άξίωμα του προέδρου του έπιστημονικού σωματείου «'Ενωσις 'Ελλήνων φυσικών». Τότε έκτός άπ' τίς έρευνες, τίς άποστολές, τίς ανακοινώσεις και διαλέξεις ό άκαταπύνητος έπιστήμονας της 'Ιωνίας έβγαλε τό περιοδικό «Φυσικός Κόσμος», πού μέ τήν πλούσια εξειδικευμένη και εκλαϊκευμένη έπιστημονική του ύλη έγινε πολύτιμο έντρύφημα και βοήθημα μαθητών και καθηγητών, μέ τήν πλατεία του 'κυκλοφορία σ' όλα τά σχολεία της 'Ελλάδας.

'Ο άείμνηστος Μιχαλάκης 'Αναστασιάδης.

Τό περιοδικό αυτό ήταν συνέχεια δυό προγενέστερων άλλων, πολύ γνωστών σ' όλη τήν 'Ελλάδα, δεδομένου ότι ήταν τά πρώτα ήλεκτρονικά περιοδικά: «Αιών του 'Ατόμου» και «'Ηλεκτρονικά Νέα», πού έβγαλε ό 'Αναστασιάδης μέ πολλές πνευματικές και οικονομικές θυσίες γιά νά ένισχύσει τή διάδοση του έπιστημονικού φυσιογνωστικού πνεύματος των νεωτέρων κατακτήσεων και έπιτευγμάτων της έπιστήμης στον τομέα των φυσικών έπιστημών. Παράλληλα έβγαλε στα 1971 μέ λαμπρή είσαγωγή του στον νεοελληνικό διαφωτισμό τό «'Απάνθισμα Φυσικής» του Ρήγα Βελενστινλή σέ φωτοτυπημένη ώραία έκδοση, μέ τήν όποία ή 'Ενωσις 'Ελλήνων Φυσικών' έτίμησε τά 150 χρόνια της έθνεγερσίας, στην όποία τό έπιστημονικό πνεύμα του Ρήγα άνοιξε νέους δρόμους, όπως ύποστήριζε ό 'Αναστασιάδης.

Σέ ξεχωριστό έπίσης τεύχος άσχολήθηκε μέ τή ζωή και τή δράση, συγγραφική και έθνοφωτιστική, του Κωνσταντίνου Κούμα και του Βενιαμίν Λεσβίου. Γιά τούς δυό Δασκάλους του Γένους ό 'Αναστασιάδης έκανε περίφημες ανακοινώσεις σέ δυό Συμπόσια του Αιγαίου, της Μήθυμνας και της Σάμου. Σημαντικώτατη, είναι έπίσης μία πολύ πυκνή και φωτεινή μελέτη του, στην όποία, μέ ζωντανό πνεύμα μεγάλου διαλεκτικού, έξετάζει τίς δυνατότητες ίδρυσης ενός «'Ελεύθερου Πανεπιστημίου Σμύρνης», πού θά ξαναζωντάνευε όλο τόν 'Ιωνικό πολιτισμό, μία ιδέα πού κατέληξε στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Αιγαίου, γιά τό όποίο, όπως είδαμε, ό Μιχαήλ 'Αναστασιάδης άγωνίστηκε μέ όλες του τίς δυνάμεις. Και δέν είναι πολύς καιρός πού ή Κυβέρνηση, παρακινημένη από τόσες προτάσεις και εισηγήσεις, άποφάσισε τήν ίδρυση του Πανεπιστημίου Αιγαίου, στην ιστορία του όποίου τό όνομα του 'Αναστασιάδη θ' αναγραφεί μέ τίς τιμητικότερες διακρίσεις.

Ο Μιχαήλ 'Αναστασιάδης διεκδικεί έπίσης πολύ τιμητικούς τίτλους στην ιστορία της 'Εθνικής 'Αντίστασης και στην ιστορία της νεολληνικής προσευτικής σκέψης. 'Αναδείχθηκε ένας από τούς φωτεινότερους πανεπιστημιακούς δασκάλους πού άφησε πίσω του έργο και παράδοση, μαζί μέ τή Σχολή 'Αναστασιάδη, πού παραχωρημένη στο κράτος, συνεχίζει τό καρποφόρο έπιστημονικό έργο του ιδρυτή της.

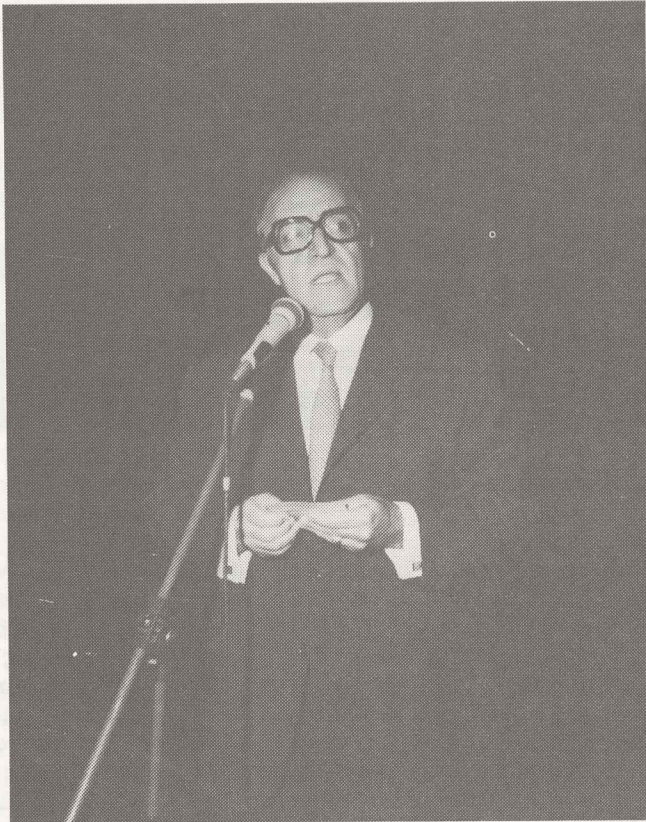
Μέ τήν εύκαιρία του θανάτου του ό 'Αγγελος Τερζάκης μάς άποκάλυψε και τήν ποιητική πλευρά του άξέχαστου σοφού, πού στα 1930, νέος τότε γεμάτος όνειρα και όρμους, δημοσίευσε στο περιοδικό του Τερζάκη «Λόγος», μέ τό ψευδώνυμο «Μαγναύρας», ποιητικά δοκίμια, πού τά χαρακτήριζε μία σπάνια εύαισθησία και σατρική πολλές φορές διάθεση μπροστά στην στυφή γεύση της ζωής.

'Ο σύνδεσμός του μέ τή Σμύρνη και μέ κάθε τι πού άνήκε ή θυμίζει τή Σμύρνη, τόν έκανε παρ' όλους τούς περιπασιμούς του νά δεχτή τήν τόσο τιμητική γι' αυτόν έκλογή του στην προεδρεία της 'Ενωσις Σμυρναίων, στην οργάνωση και ανάπτυξη της όποιας οι ύπηρεσίες του, στάθηκαν πολύτιμες τόσο γιά τήν έπιστημονική δραστηριότητα του μοναδικού αυτού μικρασιατικού Σωματείου, όσο και γιά τήν έκδοση των «Μικρασιατικών Χρονικών». Τό όνειρό του ήταν νά γραφεί μία Ιστορία συγχρονισμένη της Σμύρνης και της Εύαγγελικής Σχολής, πού ύπήρξε ό τελευταίος άποφοιτος μαζί μέ τό Συκουτρή, πού ήρθαν στην 'Ελλάδα κυνηγημένοι πρόσφυγες γιά νά λάμψουν κατ' έξοχήν αυτοί στο έλληνικό και ευρωπαϊκό στερέωμα μέ τήν άκτινοβολία εκείνη πού μόνο τό 'Ιωνικό πνεύμα διεκδικεί από τή φύση και τήν παράδοση του.

Γ. ΒΑΛΕΤΑΣ.

ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ ΓΕΜΑΤΗ ΣΜΥΡΝΗ, ΜΙΚΡΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ο Πρόεδρος της Συντονιστικής Επιτροπής Προσφυγικών Σωματείων κ. Τάκης Βεζυργιάννης.

Νοσταλγική όσο και συγκινητική ήταν η μυστική αναδρομή στην Ίωνία, στο Βυζάντιο, στη Μικρασία, τη Θράκη και τον Πόντο, στην εκδήλωση που όργάνωσε η Συντονιστική Επιτροπή των Προσφυγικών Σωμάτων στις 13 Οκτωβρίου, στο Σπóρτιγκ, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Ήπιστημών, για την 60η τραγική επέτειο της μικρασιατικής καταστροφής.

Η εκδήλωση άρχισε με χαιρετισμό του προέδρου της Συντονιστικής Επιτροπής κ. Τάκη Βεζυργιάννη. Τά προσφυγικά σωματεία της Άττικής, είπε ο κ. Βεζυργιάννης, έχοντας την ήθική και υλική συμπαράσταση της Πολιτείας και της Έκκλησίας θυμίζουν στους Πανελλήνους με σειρά εκδηλώσεων τα τραγικά γεγονότα του 1922. Και ο Πρόεδρος της Συντονιστικής άφου εύχαριστησε την Υπουργό Πολιτισμού και Ήπιστημών, που έθεσε υπό την αιγίδα του υπουργείου της τις εκδηλώσεις μνήμης, τούς Μικρασιάτες υπουργούς και ύπουργούς κ.κ. Κουλουμπή, Ακριπίδη, Καψή και Γικόνουλου, για τη συμπαράστασή τους και την Έκκλησία της Ελλάδος για την ήθική και υλική συμμετοχή της στις θρησκευτικές εκδηλώσεις, κατέληξε: «Οι εκδηλώσεις μας είναι πέρα για πέρα, ειρηνικές. Δεν μισούμε. Μόνο θέλουμε να διατηρούμε άσβηστη τη φλόγα στις ψυχές μας για τις άξέχαστες πατρίδες μας. Γιατί όσο υπάρχουν μνήμες υπάρχουν και ελπίδες».

ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ

Κατόπιν μίλησε η Υπουργός Πολιτισμού και Ήπιστημών κ. Μελίνα Μερκούρη και είπε τα εξής:

«Η εκδήλωση αυτή είναι άφιερωμένη στη μνήμη των χαμένων πατριδών. Σήμερα δεν γιορτάζουμε αλλά και δεν πενθούμε. Αποτίουμε φόρο τιμής, φόρο τιμής στη λεβεντιά και τον πλούτο της μικρασιατικής μας ρίζας. Μιάς ρίζας που αντιμετώπισε την μοίρα, τη βαρβαρότητα, τα εγκληματικά λάθη των ίδιων πάντα αντιδραστικών δυνάμεων, που τόσο ακριβά έχει πληρώσει αυτή η γη, ο ελληνικός τόπος.

Μιάς ρίζας όμως που δεν ξεριζώθηκε και δεν θα ξεριζωθεί ποτέ.

Έξηντα χρόνια, συνέχισε η κα Ήπουργός μετά την μεγάλη καταστροφή, στεκόμαστε με περισυλλογή και σεβασμό και τη σκέψη προσανατολισμένη στις άμμουδιές του Όμηρου».

Στις άμμουδιές αυτές γεννήθηκε το πνεύμα, στις άμμουδιές αυτές φώλιαζε το πνεύμα, από τις άμμουδιές αυτές ξεχύθηκε το πνεύμα.

Η Υπουργός Πολιτισμού και Ήπιστημών, κα Μελίνα Μερκούρη.

Μιά και δυο και τρεις φορές, τόνισε, δεν τό ξεχνάμε. Έκεί άνθισαν η ποίηση, η Ίστορία, τό θέατρο, η αρχιτεκτονική, κάθε μορφή τέχνης. Έκεί διαμορφώθηκε η αίσθηση του μέτρου και του κάλλους. Έ λοιπόν, δεν τό ξεχνάμε! Στις άμμουδιές αυτές και πάρα μέσα γράφτηκαν τό Βυζαντινά έπη και οι Θρύλοι του Άκρίτα. Δεν τό ξεχνάμε. Έκεί στους σκοτεινούς αιώνες της επέλασης των μεγάλων όρδών, στάθηκε η άσπιδα και τό κρησφύγετο του ανθρωπισμού. Δεν τό ξεχνάμε! Δεν ξεχνάμε! Οι λαοί που ξεχνάνε, είναι οι λαοί που χάνονται! Κηρύξαμε τό 1982 «Χρόνια Παράδοσης και Μνήμης» και σε συνεργασία με τούς μαζικούς φορείς των Μικρασιατών της χώρας οργανώσαμε σειρά, εκδηλώσεων που με τον τίτλο «Μνήμη άλησμονήτων Πατριδών» θά καλύψουν όλόκληρο τον Έλλαδικό χώρο για νά θυμίζουν στο λαό μας και ιδιαίτερα στή νέα γενιά τη μεγάλη φλόγα που άναψε εκεί, πέρα από τό Αιγαίο. Σκοπός των εκδηλώσεων (μνήμης) δέν είναι μόνο νά τιμηθούν η Ίστορία, ό πολιτισμός και τό αίμα. Παράλληλα και έξ΄ ίσου μεγάλος σκοπός είναι νά τιμηθούν και αυτοί που τούς είπαν και ύπήρξαν πρόσφυγες. Οι κερκίδες της γηπέδου και η χώρα μας όλόκληρη είναι γεμάτες από ανθρώπους που έχουνε τον καϊμό, βαθείά μέσα στά μάτια. Βλέπει κανείς στα πρόσωπά τους τις βαθιές χαρακίες του άγώνα, αλλά βλέπει και την ήρεμη δικαίωση. Κυρίως όμως βλέπει στα πρόσωπά τους τη σιγουριά της Ρίζας. Τούς κάψανε τό σπία, τούς άρπαξαν τό βίος, τούς ρήμαξαν τό πάντα, αλλά δέν μπόρεσαν νά πάρουν την ψυχή τους, την πίστη και τό θάρρος τους. Βρέθηκαν έδώ χωρίς χρήματα, χωρίς ρούχα, χωρίς οικόγένεια, με μόνα όπλα τη θέληση και την καρδιά τους. Αντιμετώπισαν την αντικειμενική άδυναμία της φτώχης και ήττημένης Ελλάδας και συνάντησαν, γιατί νά μίν τό πούμε, και τη δημαγωγική άδυναμία κάποιων κυβερνήσεων και τό στενόκαρδο ανταγωνισμό κάποιων συμπατριωτών μας. Και με όλα αυτά επέτυχαν τό θαύμα. Κι΄ άναστήθηκαν αυτοί οι άνθρωποι, που μπήκαν στο σίδερο και στή φωτιά, που ό θάνατος μπαινόβγαίνει από τις τρύπες του πανοφωριού τους, αυτοί οι άνθρωποι κόψανε τον καϊμό στα δυό, έτσι όπως κόβανε στο γόνατο τό κριθάρνιο τους καρβέλι και άναστηθήκανε. Σέ ρυθμούς άπίστευτα ταχείς, με την ένεργητικότητα, την τιμιότητα, την έφευρετικότητα τους, έγιναν τό ζωντανότερα κύτταρα της Οικονομικής ζωής αυτού του τόπου. Δεν είναι μόνο ότι οι ίδιοι ξανακέρδισαν σύντομα αυτά που τούς άφαίρεσαν ή βαρβαρότητα και η βία.

Χάρis στο δικό τους σφρίγος η Έλλάδα μετά την καταστροφή άνορθώνεται ξεπερνά την ύπανάπτυξη και γίνεται σύγχρονη χώρα. Άλλά και άπ΄

ΒΥΖΑΝΤΙΟ, ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΠΟΝΤΟ

ΣΤΟ «ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ»

αυτό άκόμα πιό σημαντικό είναι ότι μάς έφεραν τις παραδόσεις τους, τη σοφία τους και τον πολιτισμό τους. Και μάς έφεραν και τό βιώματα και τις έμπειρίες τους που συμπυκνώνονται στο άσίγαστο πάθος για λευτεριά και για κοινωνική δικαίωση. Άπό τη στιγμή που έφτασαν έδώ, αυτοί ύπήρξαν οι πρωταγωνιστές κάθε δημοκρατικού και κοινωνικού άγώνα. Με τη δική τους ψήφο στήριξαν όλες τις δημοκρατικές κυβερνήσεις.

Με τό δικό τους άγώνα η έργατιά συνειδητοποίησε τη θέση της και τη δύναμή της. Και με τό δικό τους αίμα γράφτηκε, σε μεγάλο βαθμό, τό Έπος της Έθνικής μας Άντίστασης.

Και η ύπουργός κ. Μερκούρη κατέληξε: «Οι χαμένες πατρίδες, θά μείνουνε πάντοτε κήρυκας και σηματορός μας και οι φλόγες της πυρπολημένης Σμύρνης θά φλογίζουν πάντοτε την ψυχή, τη θέληση, την πίστη και τό ιδανικό μας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ: ΝΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΝΗΜΕΣ

Στη συνέχεια, έλαβε τό λόγο ό μικρασιατικής καταγωγής Ήπουργός Ένεργειας και Φυσικών Πόρων κ. Ευάγγελος Κουλουμπής, που μεταξύ άλλων είπε: «Άξίζουν θερμά συγχαρητήρια στη Συντονιστική Επιτροπή των Προσφυγικών Σωματείων για τη σημερινή εκδήλωση... Τέτοιες εκδηλώσεις διατηρούν στη μνήμη μας τον πολιτισμό εκείνο που άφήσαμε. Έχουμε χρέος νά παραμένουν στις μνήμες μας οι Χαμένες Πατρίδες, όπως επίσης έχουμε χρέος νά μεταβιβάζονται αυτές οι μνήμες αλλά και τό πολιτιστικά στοιχεία που έχουμε από τούς παλιότερους στους νεότερους, από τούς γεροντότερους στους πιό νέους».

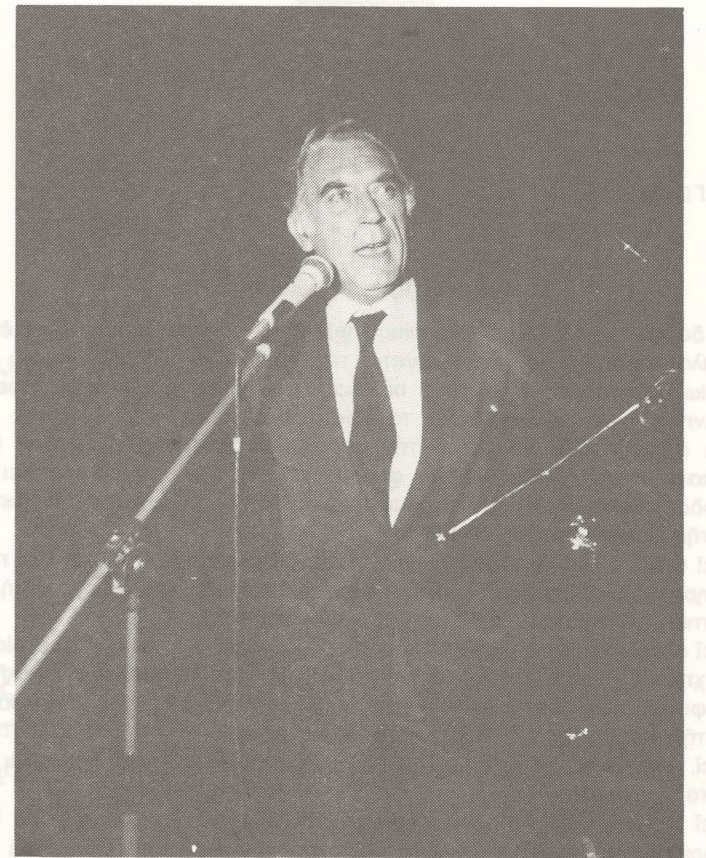

Ο Ήπουργός Ένεργειας και Φυσικών Πόρων κ. Ευάγγελος Κουλουμπής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Η ΛΕΞΗ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΤΙΤΛΟΣ ΤΙΜΗΣ

Τελευταίος, μίλησε ό επίσης μικρασιατικής καταγωγής Ήπουργός Έξωτερικών κ. Γιάννης Καψής που είπε μεταξύ άλλων:

«Κάθε χρόνο, έξηντα όλόκληρα χρόνια, μαζευόμαστε για νά αντιμετώπισουμε με τη νοσταλγία και τον πόνο την όργη για τη μαρτυρική πορεία της ράτσας μας. Μιά μαρτυρική πορεία που ξεκίνησε άπ΄ τό βάθος της Άνατολής και τις φλόγες της Σμύρνης, μά που δέν τέλειωσε στις μικρασιατικές άκτές. Μιά πορεία που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Γιατί έφυγαν οι Πόντιοι άπ΄ τις πατρίδες τους, οι Πολίτες άπ΄ τ΄ άρχοντικά των Πριγκιπωνήσων και του Γαλατά, οι Σμυρνιοί από τό Μπουτζά, τό Μπουρνόβα και τό Κορδελιό. Ήρθανε έδώ μά δέ βρήκαν φιλοξενία και συμπόνια. Βρήκαν άπ΄ τό κατεστημένο της εποχής εκείνης την περιφρόνηση και την καταδίδωξη. Και μάς έβαλαν τον τίτλο «πρόσφυγας» τό ίδιο επίμητικά όπως ό Χίτλερ έβαζε τό κίτρινο άστέρι στους Έβραίους για νά ξεχωρίζουν στο Άουστρις.

Ο Ήφυπουργός Έξωτερικών κ. Γιάννης Καψής.

Έξηντα χρόνια πέρασαν και η λέξη πρόσφυγας έγινε, σήμερα σαν τίτλος τιμής, σημάδι ξεχωριστό μιας ράτσας ξεχωριστής, της πιό γνήσιας ράτσας της ελληνικής φυλής.

Συμπολίτες, συντοπίτες, Μικρασιάτες. Οι πατρίδες δέν χάνονται αν χαθεί ένα κομμάτι γης, δέν χάνονται έστω κι΄ αν κρεμιστεί τό σπιτικό. Οι πατρίδες χάνονται, όταν τερματιστεί η μνήμη, όταν χαθεί η παράδοση οι πολιτιστικές άξίες, αυτά που πιστεύουμε, ... Χτίζει στην άμμο αυτός που δέν προσθέτει πάνω στο γύψο και την πέτρα και τη μνήμη. Και θα χτίζουμε στην άμμο, αν ξεχάσουμε ποιοί, πώς και γιατί έφτιαξαν μεθοδικά την καταστροφή της Μικράς Άσίας. Θά χτίζουμε στην άμμο, αν ξεχάσουμε πώς μεθόδευσαν την καταστροφή του Μικρασιατικού Έλληνισμού γιατί ήθελε νά ζήσει λεύτερος. Θά χτίζουμε στην άμμο αν ξεχάσουμε ότι μεθόδευσαν την καταστροφή μας γιατί έτσι είπαν οι ξένες δυνάμεις, τ΄ άφεντικά της εποχής εκείνης. Καταστραφάκαμε, λειώσαμε, ζήσαμε την μεγαλύτερη τραγωδία που ένσισε άνθρωπινη φυλή, αλλά τουλάχιστον δέν προδώσαμε τούς εαυτούς μας. Σήμερα μάς δίνεται μία μοναδική εύκαιρία μαζί με τη μνήμη των άλύτρωτων πατριδών μας νά δώσουμε μία καινούργια έπιβεβαίωση της ταυτότητός μας και νά σταθούμε μπροστάρηδες στον άγώνα για νά μίν είναι πιά η Έλλάδα ύπόδουλη σε ξένα άφεντικά. Για νά είναι ό λαός μας λεύτερος και περήφανος. Για νά μίν γνώριση ποτέ πιά μία τέτοια καταστροφή. Τότε τις άλησμονήτες πατρίδες, τις, άλύτρωτες πατρίδες θά τις έχουμε χτίσει για μία άκόμη φορά».

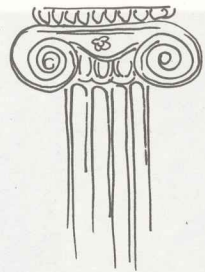
Ακολούθησε ένα πρόγραμμα πλημμυρισμένο από άρχαία ελληνικά τραγούδια, θρήνους, μεσαιωνικά ανατολικοθρακικά, σμυρνεϊκά (δοτικά και λαϊκά), πριν δέ από την έκτέλεσή τους γινόταν αναφορά με διαφάνειες (σλάντς) σε ιστορικά στοιχεία του χώρου των πέρα από τό Αιγαίο και τον Έβρο ελληνικών πατριδών (Τό πλήρες πρόγραμμα δημοσιεύεται σε άλλη σελίδα).

Στην εκδήλωση παρέστηκαν εκτός από τούς Ήπουργούς, ό Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Βρεσθένης, κ. Δημήτριος, ως εκπρόσωπος του Μακ. Άρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ, ό Σεβ. Μητροπολίτης Ν. Σμύρνης κ. Χρυσόστομος, άνθρωποι των γραμμάτων & της τέχνης, ό Πρόεδρος και τό μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής, εκπρόσωποι των προσφυγικών σωματείων και οργανώσεων, άλλοι επίσημοι και πλήθος κόσμου που κατέκλυσε άσφικτικά τούς χώρους του γηπέδου.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΟΥΡΕΛΑΤΟΥ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ

(Σκίτσα Έλλης Σολομωνίδου - Μπαλάνου)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΛΟΓΟΣ Α' - ΣΛΑΪΤΣ

Στά δυτικά παράλια της Μικρασίας, πριν 3.000 χρόνια, συναντούμε ένα μεγάλο πολιτισμό που κορυφώνεται τον 7ο, 6ο και 5ο αιώνα π.Χ. Οί Έλληνες αυτό το δικό τους πολιτισμό τον μεταφέρουν στη βόρεια λεκάνη της Μεσογείου, μέχρι τα Βρετανικά νησιά. Είναι ο πολιτισμός που μετά την περσική κατάκτηση της Ίωνίας θα περάσει στην Αθήνα, για να φωτίσει το σκοτάδι που είχε φέρει η κάθοδος των Δωριέων και να δημιουργήσει το χρυσό αιώνα του Περικλή και της μικρασιατίσας Ασπασίας. Εκεί στην Ίωνία έλαμψαν τα γράμματα και οι τέχνες, η επική (μέ τον Όμηρο), η έλεγειακή και λυρική ποίηση, η αρχιτεκτονική, η ζωγραφική, η γλυπτική, η πλαστική, η χρυσοχοΐα και αργυροχοΐα. Εκεί οι πρωτοήρωες της φιλοσοφίας, της αστρονομίας, της γεωμετρίας, της χημείας, της φυσικής, της ιστορίας, της γεωγραφίας, της ιατρικής, της φυτολογίας, της τεχνολογίας, του ήθικου πολιτισμού, της δημοκρατίας, της μουσικής, του φιλοσοφημένου μύθου. Εκεί, στην Ίωνία, δημιουργείται το ελληνικό αλφάβητο, και κόβονται τα πρώτα νομίσματα.

Εκεί πρωτογεννιέται η επιστήμη με την έρευνα και το πείραμα με Θεωρητική και πρακτική σκέψη, πέρ' απ' την άχλύ του μύθου και τα μυστήρια των ιερατειών.

Οί Έλληνες φιλόσοφοι πρωτομίλησαν για κόσμο, μακρόκοσμο και μικρόκοσμο σε αντίθεση με το «χάος». Πρωτοείπαν ότι η γη είναι σφαιρική και περιστρέφεται στον άξονά της και γύρω απ' τον ήλιο. Πώς ο γαλαξίας περιέχει εκατομμύρια ήλιους και πλανήτες.

Έφευραν το δωδεκάεδρο (12 πεντάγωνα) και το γωνιακό μέγεθος. Τό γνώμονα, το αλφάδι, το διαβήτη, τον τόρνο. Πρωτομίλησαν για «αίτιο» και «αίτιατό». Για μαθηματική αρμονία που διέπει το φυσικό σύμπαν.

Ένα Δείγμα δωρικής μουσικής: το «αοιδε μουσα».

● «ΑΟΙΔΕ ΜΟΥΣΑ» Άρχαιο Έλληνικό τραγούδι Λαμβάνουν μέρος: 12/μελής ορχήστρα υπό την Δ/ση του Χ. Χάλαρη και χορωδία.

I. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

II. Α. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

III. ΑΦΟΙ ΝΤΑΡΑΒΑΝΟΓΛΟΥ

ΛΟΓΟΣ Β' - ΣΛΑΪΤΣ

Στην αναδρομή της μουσικής του μικρασιατικού χώρου, λίκνου του Έλληνικού Πολιτισμού, πρέπει να τονίσουμε πώς η «ιαστί αρμονία», δηλαδή οι Έλληνες μουσικοί τρόποι, πέρασαν στη δυτική Ελλάδα την σαγήνησαν και κυριάρχησαν. Και με το Μεγαλέξανδρο φτάνουν όπου η μακεδονική κατάκτηση, Περσία, Αίγυπτος και μέχρι τον Ίνδο ποταμό. Κυλούν οι αιώνες και αυτή η μουσική γίνεται μάνα της βυζαντινής. Λαϊκές μελωδίες γίνονται χριστιανικές ύμνωδίες.

Η Μικρασία ήταν τό λίκνο της χριστιανικής σκέψης. Εκεί διδάξαν οι Απόστολοι. Εκεί άθλησαν οι 368 επώνυμοι Άγιοι της ορθόδοξης. Εκεί μαρτύρησαν οι 24.500 ανώνυμοι μάρτυρες που τιμά η Εκκλησία μας. Τον 7ο μ.Χ. αιώνα το Βυζάντιο αντιμετωπίζει πολλούς εισβολείς. Τότε θα δημιουργηθούν στην αρχή μισθοφορικά στρατεύματα, οι Μαρδαίτες, και τον 8ο αιώνα πρώτοι ακρίτες-οί «τά άκρα προνοούμενοι» στρατιώτες-αγρότες.

Η Άκριτική Ποίηση δίκαια θεωρείται η άφετηρία της νεότερης ελληνικής γραμματείας.

Η Άκριτική Μουσική είναι ο κρίκος της αρχαίας με την μεσαιωνική Έλληνική μουσική.

Τα τραγούδια του Άκριτικού Κύκλου στην Καπαδοκία και τον Πόντο είναι γνήσια δημιουργήματα της λαϊκής μούσας.

Υμνοούν τη σωματική ρώμη, την άντρεισούνη, τό ήρωικό ψυχικό μεγαλείο του Άκριτα.

- Άητένις έπαρπέτανεν- Άητός πετούσε στά ψηλά

- Άκριτας όντες έλαμνεν- Όταν Άκριτας όργωνε.

● ΔΥΟ ΑΚΡΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

α. «ΑΚΡΙΤΑΣ ΟΝΤΕΣ ΕΛΑΜΝΕΝ»

β. «ΑΗΤΕΝ ΤΣ ΕΠΑΡΠΕΤΑΝΕΝ»

Τραγούδι: ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Όρχήστρα: 7μελής. Λύρα παίζουν:

I. Γ. ΑΜΑΡΑΝΤΙΔΗΣ

II. I. ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

III. Μ. ΚΑΛΙΟΝΤΖΙΔΗΣ

● Χορός μαχαριών

Άπό τό χορευτικό συγκρότημα του Καλλιτεχνικού Όργανισμου Ποντίων Αθηνών

(ύπεύθυνος κ. Ν. Ζουρντζίδης).

ΛΟΓΟΣ Γ' - ΣΛΑΪΤΣ

Στά άστικά κέντρα του Βυζαντίου και της Μικρασίας ύπήρχαν θέατρα, ιπποδρόμια και όρχήστρες.

Υπήρχαν οι νομικοί (δηλαδή οι συνθέτες) και οι μαΐστορες (οι διευθυντές των όρχηστρών).

Δύο ειδών όρχήστρες συναντούμε: Αύτες των «λεπτών» όργάνων, για κλειστούς χώρους με έγχορδα και ξύλινα πνευστά. Καί για τούς ανοιχτούς χώρους με τά χάλκινα πνευστά.

Τέτοιες όρχήστρες έπαιζαν και στίς μεγάλες έκκλησίες που συνόδευαν τούς πολυχρονισμούς αυτοκρατόρων και πατριαρχών.

Όδαιτερα διαδεδομένο ήταν και τό «πνευματικό όργανο», αυτό που σήμερα τό λέμε έκκλησιαστικό όργανο, νομίζοντας, έντελως λανθασμένα, πώς είναι δημιούργημα της Δύσης.

● ΔΥΟ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Συμμετέχει 12μελής όρχήστρα και χορωδία υπό την Δ/ση του Χ. ΧΑΛΑΡΗ.

ΛΟΓΟΣ Δ' - ΣΛΑΪΤΣ

Η Βυζαντινή Μουσική όμως, που προήλθε και αναπτύχθηκε στη Μικρασία, δε στάθηκε μόνο στίς έκκλησίες.

Άγκάλιασε και όλες τίς κοινωνικές έκδηλώσεις.

Τό άκρόαμα μαζί με τό θέμα γνωρίζουν μέρες άκμή.

Η παντομίμα -σύνθεση της αρχαίας Θυμέλης και έτρουσκικών στοιχείων-θά ψυχαγωγεί λαϊκές τάξεις και άρχοντες.

Κατορθώματα μυθικών ήρώων αλλά και σάτιρα που θυμίζει άριστοφανικές κωμωδίες, χωρίς να άκούγεται λέξη μόνο με μουσική ύπόκρουση, είναι η πρώτη εμφάνιση του χοροδράματος, που θα περάσει μετά την άλωση και στη Δύση.

Ένας όρχούμενος μίμος, σχεδιάζει κάποιο μύθο-στό κενό-περιδιαβαίνοντας μία Βυζαντινή μελωδία.Χριστός πάσχω.

● ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ

Μέ τον Β. ΛΑΓΚΟ. Συνοδεύει η όρχήστρα του Χ. ΧΑΛΑΡΗ

ΛΟΓΟΣ Ε' - ΣΛΑΪΤΣ

Καί «έάλω η Πόλις».

Άφου, και όταν, κυριεύτηκε απ' τον Τούρκο η Μικρασία, η Μικρασία πηγή πλούτου, δύναμης και ανθρώπινου δυναμικού, η τύχη της «βασίλιδας τών πόλεων» είχε κριθεί. Ήταν φυσικό να πέσει στά βάρβαρα χέρια του Μωχαμέτη του Πορθητή.

Η λαϊκή μούσα μάς έδωσε δεκάδες θρήνους.

● ΘΡΗΝΟΣ

Συμμετέχει 12μελής όρχήστρα και χορωδία Χ. ΧΑΛΑΡΗ

ΛΟΓΟΣ ΣΤ' - ΣΛΑΪΤΣ

Πριν και κύρια μετά την Άλωση, οι πνευματικοί άνθρωποι της Πόλης και της Σμύρνης πέρασαν στη Δύση και δημιούργησαν τό φαινόμενο που στην Ιστορία είναι γνωστό σαν «Αναγέννηση».

Κι αυτοί που έμειναν, που σκλαβώθηκαν, διδάσκουν τον κατακτητή. Έλληνες καλεσμένοι των Χαλιφάδων, ίδρύουν στη Βαγδάτη και στο Χετζάζ μουσικές σχολές. Και Έλληνες μουσικούς καλεί ο Πορθητής να διδάξουν τούς Τούρκους τη βυζαντινή παρασημαντική. Χωρίς πολλή έπιτυχία, γιατί οι Τούρκοι δεν τά πήγαν πολύ καλά με τά «μουσικά σημάδια».

Και συναγωνίστηκαν πάντα, όπως ήταν φυσικό, τούς βαρβάρους. Ό Δωρόθεος της Μονεμβασίας, στο Χρονικό του Μωρέως, μάς λέει:

-Έμαθε δε ο Σουλτάν Μεχμέτης ότι οι Ρωμαίοι γράφουν τας φωνάς των ψαλτών και των τραγουδιών, και έκραξε τούς εις τό παλάτι, και είχαν έναν Πέρσην έκλεκτόν, και ώρισε και έτραγουδισεν. Ό δε Κύρ' Γεώργιος Μπούνης ο Άλυάτης και Κύρ' Γεράσιμος οι ψάλται, έγραφον τας φωνάς του Πέρσου. Έσχεδιάσαν ούν τό τραγούδι του Πέρσου και έψαλάν τό καλλιώτερα παρά τον Πέρσην. Ήρεσέ του του Σουλτάνου πολλά, και έθαύμασε την λεπτότητα των Ρωμαίων και έφιλοδώρησε τούς ψάλτας. Ό δε Πέρσης ως είδε πώς είναι τοιοῦτοι τεχνίται, έπροσκύνησέ τούς.

Ό Δωρόθεος της Μονεμβασίας, στο Χρονικό του Μωρέως, μάς λέει: -Έμαθε δε ο Σουλτάν Μεχμέτης ότι οι Ρωμαίοι γράφουν τας φωνάς των ψαλτών και των τραγουδιών, και έκραξε τούς εις τό παλάτι, και είχαν έναν Πέρσην έκλεκτόν, και ώρισε και έτραγουδισεν. Ό δε Κύρ' Γεώργιος Μπούνης ο Άλυάτης και Κύρ' Γεράσιμος οι ψάλται, έγραφον τας φωνάς του Πέρσου. Έσχεδιάσαν ούν τό τραγούδι του Πέρσου και έψαλάν τό καλλιώτερα παρά τον Πέρσην. Ήρεσέ του του Σουλτάνου πολλά, και έθαύμασε την λεπτότητα των Ρωμαίων και έφιλοδώρησε τούς ψάλτας. Ό δε Πέρσης ως είδε πώς είναι τοιοῦτοι τεχνίται, έπροσκύνησέ τούς.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ - ΝΟΕΜ.1982

ΛΟΓΟΣ Ζ' - ΣΛΑΪΤΣ

Άλλά ο πολιτισμός και μέσα στο σκοτάδι της σκλαβιάς δεν χάθηκε, όπως αναγκάζεται να όμολογήσει και ο μισέλληνας Κρουμπάχερ, «η Μικρασία ήταν τότε τό κρυφόφυτο του ανθρώπιμου».

Η μουσική και οι χοροί δεν σβήσανε.

«Η Ρωμανία κι αν πέρασεν, άνθει και φέρει κι άλλα».

Καινούργιους ρυθμούς συναντούμε στη Νίκαια της Μικρασίας και στον Πόντο.

Χοροί άρρενωποί οι περισσότεροι, χοροί του Πόντου, γεμάτοι ρωμαλεότητα αλλά κι αγάπη για τη ζωή και τη λευτεριά.

Πότε ρομαντικοί και πότε θεελλώδεις.

● Απόσπασμα από τό ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΩΡΕΩΣ (Φ. ΧΗΝΑΣ)

● ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΧΟΡΟΙ ΠΟΝΤΟΥ

α. «ΟΜΑΛΙ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ», Παραδοσιακό

Τραγούδι: Χ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

β. «ΤΟΥΛΟΥΜ'» (Άσκαυλος), I. ΑΡΑΜΑΤΑΝΙΔΗΣ

γ. ΤΙΚ-ΤΡΥΓΩΝΑ-ΚΟΤΣΑΓΚΕΛ

Χορεύει τό συγκρότημα του Καλλιτεχνικού Όργανισμου Ποντίων Αθηνών.

Λύρα: Γ. ΑΜΑΡΑΝΤΙΔΗΣ

I. ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Μ. ΚΑΛΙΟΝΤΖΙΔΗΣ

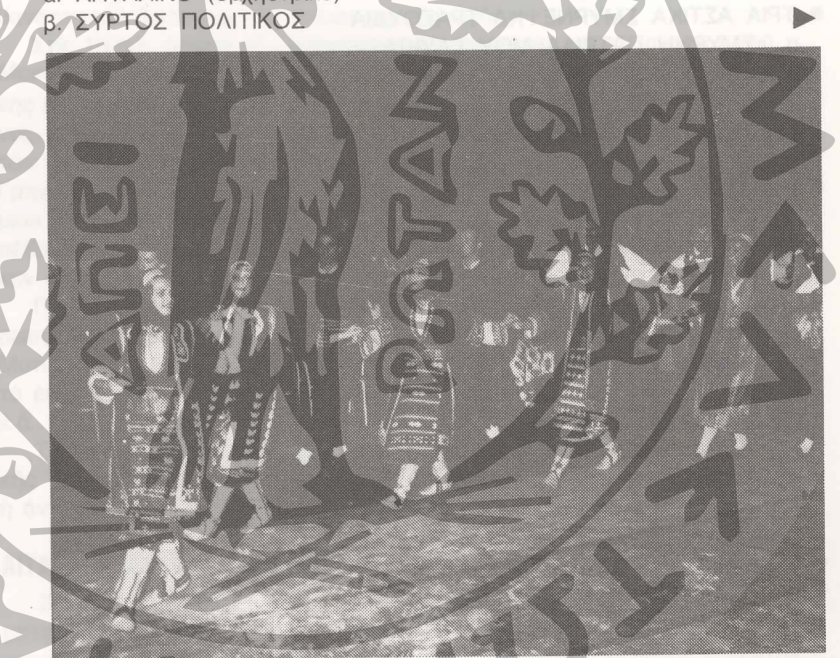
Ζουρνάς: Χ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

Ταούλ: Γ. ΓΕΥΓΕΛΗΣ

● ΧΟΡΟΙ - ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

α. ΑΠΤΑΛΙΚΟ (όρχηστρικό)

β. ΣΥΡΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

7

γ. ΜΠΑΛΟΣ (τραγούδι: Β. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ)
δ. «ΠΕΡΒΟΛΑΡΙΑ» (Χορός-τραγούδι: Β. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ-Σ. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ)
ε. ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟΣ
στ. ΧΑΣΑΠΟΣΕΡΒΙΚΟ
ζ. ΣΟΛΟ ΣΑΝΤΟΥΡΙ «ΚΑΡΟΤΣΕΡΗ»
η. ΔΥΟ ΘΡΑΚΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ι. Τρία καράβια φεύγουν
ιι. Γιατί πουλί μου, δέν κελαηδεῖς
Τραγουδά: Χ. ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ
Συμμετέχουν: τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τοῦ ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ καὶ τὸ 6/μελὲς συγκρότημα τοῦ Α. ΜΟΣΧΟΥ.

ΛΟΓΟΣ Η' - ΣΛΑΪΤΣ

Μεγάλη ἡ ἀκμὴ τῆς Σμύρνης τούς δύο τελευταίους αἰῶνες: Ἐμπορίο, βιομηχανία, βιοτεχνία, ναυτιλία στὸ μεγαλύτερο μέρος στὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων.

Στὸ Φραγκομαχαλά, τὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ τῆς Σμύρνης, 200 πολυτελὴ μαγαζιά, κι' ἀπ' αὐτὰ 163 ἑλληνικά καὶ 3 μόνο τούρκικα. 11 οἱ τράπεζες καὶ 61 οἱ ἀσφαλιστικὲς ἐταιρίες. Περίφημη ἡ παιδεία τῆς.

Ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ εἶχε στὴ βιβλιοθήκη τῆς 50.000 τόμους καὶ 180 σπανιότατα χειρόγραφα. Στὸ μουσεῖο τῆς 3.000 ἀγάλματα, γλυπτὰ καὶ ἀγγεῖα καὶ 14.000 ἀρχαῖα νομίσματα. Τὸ Κεντρικὸ Παρθεναγωγεῖο, μὲ 7 παραρτήματα, εἶχε στὴν ταρατσα τοῦ κτιρίου του πλανητάριο. 387 σχολεῖα στὴν περιοχή τῆς Σμύρνης μὲ 1947 δάσκαλους καὶ 63.000 μαθητὲς καὶ μαθήτριες. Στὸν τομέα ὑγείας: Τὸ πρῶτο Νοσοκομεῖο Σμύρνης, 113 χρόνια πρὶν τὸ πρῶτο τῆς Ἀθῆνας. Χίλια κρεβάτια στὰ νοσοκομεῖα τῆς Σμύρνης τὸ 1900.

Πλούσια ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῆς Σμύρνης. Ἡ πρώτη ἐφημερίδα κυκλοφόρησε στὴ Σμύρνη στὰ 1831, κι ἀπὸ τότε μέχρι τὸ 1922 ἐκδόθηκαν 135 ἐφημερίδες καὶ περιοδικά. Ἀκόμα καὶ σοσιαλιστικὸ περιοδικὸ κυκλοφοροῦσε ἀπ' τὸ 1903.

Τὸ πρῶτο βιβλίο τυπώθηκε στὴ Σμύρνη στὰ 1764. Καὶ οἱ πρῶτες μουσικὲς παρτιτούρες πού κυκλοφόρησαν στὴν Ἑλλάδα εἶχαν τυπωθεῖ στὴ Σμύρνη πρὶν 130 χρόνια.

Πέντε θέατρα ὑπῆρχαν στὴ Σμύρνη καὶ τὰ περὶχωρά τῆς. Ἡ πρώτη θεατρικὴ παράσταση στὴ Σμύρνη σημειώνεται στὰ 1657 μὲ τὸ «Νικομήδη» τοῦ Κορνέιυ.

Πλούσια καὶ ἡ μουσικὴ ζωὴ στὴ Σμύρνη. Κοντσέρτα, μουσικὴ δωματίου, μουσικὰ καὶ φιλολογικὰ προβέγγερα, ὀρχήστρες γιὰ τὶς 4 πολυτελεῖς λέσχες, κέντρα, θέατρα, βυβλίοι κινηματογράφοι. Μπάντες, ἐσταντιαντί-νες καὶ χορωδίες στὰ σχολεῖα καὶ σὲ πολιτιστικούς, φιλανθρωπικούς, ἀθλητικούς συλλόγους.

● ΤΡΙΑ ΑΣΤΙΚΑ ΣΜΥΡΝΕΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

α. «ΣΜΥΡΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΓΛΥΚΙΑ»

β. «ΣΑΝ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΤΗ ΣΜΥΡΝΙΑ»

γ. «ΔΕΝ ΣΕ ΘΕΛΩ ΠΙΑ»

Τραγουδοῦν: Σ. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ - Κ. ΚΟΡΟΥ καὶ συμμετέχει τὸ 10μελὲς συγκρότημα τοῦ Α. ΜΟΣΧΟΥ

● ΟΚΤΩ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

α. «ΑΡΑΜΠΑΣ»

β. «ΓΙΑΡΟΥΜΠΙ»

Τραγουδά: Κ. ΚΟΡΟΥ

γ. «ΤΙ ΣΕ ΜΕΛΕΙ ΕΞΕΝΑ/ΝΕ»

δ. «ΣΜΥΡΝΙΑ»

ε. «ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑ»

στ. «ΕΛΛΗ»

ζ. «ΕΛΕΝΙΤΣΑ»

η. «ΜΑΝΑΚΙ ΜΟΥ - ΜΑΝΑΚΙ ΜΟΥ»

θ. «ΓΚΑΡΣΟΝΑ»

Τραγουδά: Χ. ΑΛΕΞΙΟΥ

Συμμετέχει τὸ συγκρότημα τοῦ Α. ΜΟΣΧΟΥ

● ΠΟΙΗΜΑ τοῦ Γ. ΜΕΤΣΟΛΗ: «ΜΙΚΡΑΣΙΑ»

● ΠΟΝΤΙΑΚΟΣ ΧΟΡΟΣ: ΣΕΡΑ (ΠΥΡΙΧΕΙΟΣ)

Ἀπὸ τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ὁργανισμοῦ Ποντίων Ἀθηνῶν.

60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΝΗΜΗΣ

Τὴν περασμένη Τετάρτη, συνέβει στὴν Ἀθήνα κάτι πού ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε γίνει.

Συγκεντρώθηκαν κάπου 4000 ἄνθρωποι, μικρασιάτες, καὶ μὲ κατανυκτικὴ συγκίνηση, ξαναζήσανε ὁμαδικὰ γιὰ τρεῖς περίπου ὥρες, μιὰν ἐποχὴ καὶ μιὰ πατρίδα πού τίς νόμιζαν ἂν ὄχι χαμένες, πάντως ἀπόμακρες. Καὶ ξαφνικά, ὅλος ὁ κόσμος, συνειδητοποιῆσε πὼς ὅ,τι εἶδε κι' ἀκουσε, δὲν ἦταν σβησμένο στὸ παρελθόν, δὲν ἦταν μνήμη, ἀλλ' ἦταν παρόν, ζῶσα πράξη, ζῶσα ζωὴ! Κι' ἄς πέρασαν 60 χρόνια κι' ἄς πέρασαν 2 γενεές! Ὅλοι, γέροι, νέοι, ἄνδρες, γυναῖκες, ζήσαν στιγμές πού δὲν θὰ ξεχάσουν γιὰ πολὺ καιρὸ. Οἱ νέοι σὲ ποσοστὸ 30% ἦταν οἱ πιὸ ἐνθουσιῶ-δεις.

— Δὲν εἶναι «χαμένες», κάποιοι διόρθωσε, «ἀλύτρωτες» εἶναι! κι' εἶχε δίκιο.

Γιατὶ γιὰ τὶς χαμένες δὲν θάχαμε παρὰ πόνο, καὶ δάκρυα, ἐνῶ γιὰ τὶς ἀλύτρωτες ἔχομε μνήμη κι' ἐλπίδα.

Τὴν ὅλη ὁργάνωση εἶχε ἀναλάβει ὁ ἀκούραστος καὶ φλογερὸς συμπατριώτης μας Τζῶν Βεῖνόνγλου, συμβάλλοντας καὶ μὲ τὴν ἐμπεριστα-τωμένη μελέτη του γιὰ τὴν «ἐξελικτικὴ πορεία τῆς μουσικῆς στὴν Μικρὰ Ἀσία».

Μὲ τὴν ζεστὴ καὶ παλλόμενη φωνή του, μᾶς μετέφερε σὲ αἰῶνες πίσω, ἀρχίζοντας ἀπ' τὴν ἀρχαία Ἰωνία καὶ προχωρώντας μᾶς πῆγε στὴν ρωμαϊκὴ ἐποχὴ καὶ στὴ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία, γιὰ νὰ μᾶς πεῖ γιὰ τὰ ἀκριτικά τραγούδια καὶ τὴ λαϊκὴ μουσικὴ τοῦ Πόντου, γιὰ νὰ καταλήξει, στὶς μικρασιατικὲς μελωδίες καὶ στὰ Σμυρναϊκά ἀστικά τραγούδια. Καὶ τραγούδησε μαζί μας! κι' ἔκλαψε μαζί μας!

Κι' ὅλα αὐτά, μὲ πλῆθος εἰκόνες ἱστορικές, καλλιτεχνικές, εἰκόνες ἀπὸ τοπεῖα, ἀπὸ μουσεῖα, καὶ ἀπὸ ἔργα τέχνης.

Μιά μουσικοῖστορικὴ ἀναδρομὴ στὸ παρελθόν ἦταν ὁ κορμὸς τοῦ προγράμματος τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως, κι' αὐτὸ ὁ Τζῶν Βεῖνόνγλου τὸ ἔκανε μὲ γνώση, μὲ πάθος, μὲ σοφία.

Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ εὐχόμαστε νὰ μποροῦσε νὰ μᾶς τὸ ξαναπαρου-σιάζει, γιατί εἶχε τόσο βάθος, τόση ποιότητα καὶ τόση ἀγάπη, πού θάπρεπε ὄχι μόνον οἱ μικρασιάτες ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες -οἱ παλαιοελλαδίτες- νὰ τὸ παρακολουθήσουν καὶ νὰ τὸ χαροῦν. Διανθισμένο μὲ παραδείγματα μουσικῆς, χορούς καὶ τραγούδια, θαυμάσια ἐκτελεσμένα ἀπὸ δεξιότεχνες μουσικούς, καὶ τραγουδιστές- γνωστούς καὶ ἄγνωστους- ἦταν μιὰ ἀπόλαυση ὄχι μόνον γιὰ τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά ἀλλὰ καὶ γιὰ τῆς ψυχῆς τὰ μάτια, καὶ τῆς καρδιάς τ' αὐτιά!

Κι' οἱ χιλιάδες Σμυρνιοί, Πόντιοι καὶ Μικρασιάτες πού μαζεύτηκαν ἐκεῖ, ἐκκλησίασμα, σ' ἓνα χώρο ἀνιέρο καὶ ἀφιλόξενο, σ' ἓνα χώρο ξένο, καίρια ἀντικαλλιτεχνικὸ καὶ ἀντιθεατρικὸ, ψυχρὸ καὶ ἀρνητικὸ, ὅπως εἶναι τὸ «Σπόρτιγκ» στὸν Ὅσιο Λουκά, ἐνωμένοι στὴν πίστη τῆς ἰδίας Πατρίδας, χοροπηδώντας στὶς θέσεις τους ζήσανε στιγμὲς ἀναπόλησης, συγκίνησης, χαρᾶς καὶ νοσταλγίας, μνήμης καὶ ...ἐλπίδας. Μπράβο Τζῶν!

Ἑλλη Σολομωνίδου Μπαλάνου

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ - ΝΟΕΜ.1982

ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΥΛΑΒΙΚΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΔΩΝ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ ΝΙΚ. ΒΙΚΕΤΟΥ

Ἀπὸ τὸ ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο στὸν Ἅγιο Θεράποντα στὴ Μυτιλήνη.

Οἱ ἐπίσημοι μετὰ τὸ μνημόσυνο πορεύονται πρὸς τὰ καράβια.

Ὁ Μακαριότατος μὲ τὸν παλιὸ τοῦ φίλο, Σύμβουλό μας κ. Τζῶν Βεῖνόνγλου.

Πραγματοποιήθηκαν στὶς 2 καὶ 3 τοῦ Ὀκτώμβρη στὴ Μυτιλήνη οἱ ἐκδηλώσεις τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Προσφυγικῶν Σωματείων γιὰ τὰ 60 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ καταστροφὴ τοῦ 1922, τὶς ὁποῖες παρακολούθησαν πληθεῖ λαοῦ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Γιὰ νὰ παραστεῖ στὶς τελετὲς γιὰ τὴ μνήμη τῶν ἀξέχαστων πατρίδων ἔφτασε, τὸ μεσημέρι τῆς Παρασκευῆς (1/10), στὴ Μυτιλήνη ὁ Μακαριώτα-τος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Σεραφεῖμ, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτη Ζακύνθου κ. Παντελεήμονα καὶ Θηβῶν κ. Ἱερώνυμο.

Στὸ ἀεροδρόμιο τὸν Μακαριώτατο καὶ τοὺς συνοδευόντας αὐτὸν Ἀρχιερεῖς ὑποδέχτηκαν οἱ Μητροπολίτες Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, Ν. Σμύρνης κ. Χρυσόστομος Ἱερισσοῦ κ. Νικόδημος, ὁ Νομάρχης Λέσβου κ. Κώστας Στρατηνάκης ἐπικεφαλῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ νησιοῦ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματέας τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς κ.κ. Τάκης Βεζυργιάννης καὶ Παντελῆς Σερέφоглу.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατέλυσε στὸ ἐπισκοπεῖο τῆς Μυτιλήνης καὶ τὴν ἐπομένῃ ἐπισκέφθηκε στὴν Ἀγιάσο τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα, τὸ Βυζαντινὸ καὶ τὸ Λαϊκὸ Μουσεῖο τοῦ Προσκυνηματος. Στὴν αἴθουσα τοῦ Συνεδικοῦ ὁ Μακαριώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσει μὲ τὰ μέλη τῆς Συντονι-στικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πολλοὺς ἐκδρομείς τῆς Ἐνώσης Σμυρναίων πού εἶχαν φτάσει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ παραστοῦν στὶς ἐκδηλώσεις.

Η ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Οἱ ἐκδηλώσεις ἄρχισαν τὸ Σάββατο (2/10), στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα μὲ τρισάγιο στὶς προτομὲς τῶν Ἐθνομαρτύρων Μητροπολιτῶν Κυδωνίων Γρηγορίου καὶ Μουσχονησιῶν Ἀμβροσίου, ἔξω ἀπὸ τὸ Κέντρο Παιδικῆς Μερῆς στὸ Κιδόκι. Τὴν ἐπιμνημόσυνη προσφώνηση ἔκανε ὁ Αἰθαλιώ-της Διευθυντῆς τῆς Παιδαγωγικῆς, Ἀκαδημίας Μυτιλήνης κ. Γ. Σωτηρίου πού μίλησε γιὰ τὴ θυσία τῶν Μητροπολιτῶν αὐτῶν. Ἀναφερόμενος στὴ προσπάθεια τῶν τραγικῶν Ἀρχιερέων γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ποιμνίου τους, ὁ κ. Σωτηρίου εἶπε: «Συμμαζέψατε γύρω σας τὸν πολυθλασμένο, τὸν ἀπελπισμένο λαὸ πού ὅσο καὶ ἂν ἦταν ἀγέρωχος καὶ ἐθνικά ὑπερήφανος, μεγάλος στὴν πίστη, μεγάλος στὸ φρόνημα, πλούσιος στὶς ἀρετές, ἀντιμετώπιζε μὲ σφιγμένη καρδιά, μὲ ἀνέκφραστο πόνο τὸ καθημερινὸ του μαρτύριο περιμένοντας τὴν φρικτὴ καὶ ἀνείπωτη τραγωδία.

Τότε στὶς δύσκολες ἐκεῖνες στιγμὲς σὰς εἶδε ὁ λαὸς νὰ συμπάσχετε μ' αὐτὸν καὶ νὰ ὑπομένετε. Νὰ βαδίζετε τὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου. Σὰς εἶδε νὰ μένετε πιστοὶ στὰ λόγια τοῦ Κυρίου «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθεισιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», νὰ μένετε πιστοὶ στὴν πίστη καὶ στὴν πατρίδα «ἄχρι θανάτου» κατὰ τὴν γραφικὴ ἔκφραση». Καὶ κατέληξε: «Πήρατε τὸν τίτλο τοῦ Ἐθνομάρτυρα καὶ μ' αὐτὸν μπήκατε στὴν ἱστορία. Σὰς συνάδευσαν στὸ μαρτυρικὸ δρόμο ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος, ὁ Ἰκονίου Προκόπιος, ὁ Ζήλων Εὐθύμιος καὶ ἑκατοντάδες κληρικῶν. Σὰς ἀκολούθη-σαν μυριάδες ἄλλες αἰχμαλώτων πού ἔμειναν γιὰ πάντα στὴν Ἀνατολή, αἰώνιοι μάρτυρες τῆς ἐλληνικότητάς της. Τὰ ἱερά σας λείψανα, ἱερά λευκά ὅσα τ σκορπισμένα σὲ βουνὰ καὶ χαράδρες ἀγιάζουν καὶ φυλάγουν τὴν αἱματοβαμμένη μὴ τῶν πατέρων μας.

Τάφος Ἡρώων καὶ Μαρτύρων παλαιῶν καὶ νέων ἐγίνε ἡ Μικρασιατικὴ γῆ. Τάφος Πατέρων, συζύγων, ἀδελφῶν, παιδιῶν. Τάφος νῶν, τάφος θυμάτων τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς τραγωδίας. Καὶ μόνον τάφος ἰδεῶν δὲν ἐγίνε. Οἱ ἰδέες δὲν πεθαίνουν δὲν θάπτονται. Αὐτές βλαστάνουν καὶ καρποφοροῦν ὅτι ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀναποδίδωσιν καὶ ἀναποδώ-σει».

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ - ΝΟΕΜ.1982

Ἀείμνηστοι Ἐθνομάρτυρες.

Τὸ αἷμα σας ἔγραψε ἱστορία.

Ἡ θυσία σας ἐλάμπρυνε τὶς σκοτεινὲς ἐκεῖνες μέρες τῆς Ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Ἡ μνήμη σας εἶναι αἰώνια.»

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκδήλωσης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολίτες, ὁ Νομάρχης Λέσβου καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι κατευθύνθηκαν στὴν περιοχή Μακρὺ Γιάλος, ὅπου βρίσκεται τὸ Ἡρώων τῶν Προσκόπων Αἰδινίου - Σκωίων. Ἐκεῖ τοὺς ὑποδέχτηκαν ὁ Ἐφόρος Προσκόπων Λέσβου κ. Παναγιώτης Παρασκευαΐδης καὶ οἱ βαθμοφόροι τοῦ Σώματος. Μέσα σὲ συγκινητικὴ ἀτμόσφαιρα, μὲ τὴ μπάντα τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ νὰ παλαινίζει πένθημα, τρεῖς μικροὶ πρόσκοποι, μετέφεραν χῶμα ἀπ' τὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου τῶν Προσκόπων πού τοποθετημένο μέσα σ' ἓνα μικρὸ κουτάκι μὲ μιὰ ἐλληνικὴ σημαϊοῦλα τὸ πήρε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεῖμ καὶ τὸ ἐβάλε μέσα σὲ μιὰ κρύπτη τοῦ Μνημείου. Τὸ χῶμα αὐτὸ ἔφερε ἀπὸ τὸ Αἰδίνι ὁ Ἐφόρος Δημοσίων Σχέσεων τῶν Προσκόπων κ. Ν. Κοκκίνης.

Μετὰ τὸ τρισάγιο μίλησε ὁ Περιφερειακὸς Ἐφόρος Λέσβου κ. Π. Παρασκευαΐδης. «Οἱ ἐκδηλώσεις μνήμης γιὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστρο-φή», εἶπε μεταξύ ἄλλων, «ἄς μὴ μείνουν ἓνα παθητικὸ συναίσθημα λύπης, ἀλλὰ ἄς γίνουν ἀπόφαση ἀκλόνητη γιὰ νὰ μὴ ξεναγευθοῦμε τέτοια συμφορὰ. Ποτὲ ἄλλη χαμένη θυσία, σὰν τῶν Προσκόπων μας αὐτῶν, ποτὲ πιά ἄλλη χαμένη πατρίδα».

ΠΕΝΘΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΙΚΟΣΚΟΤΩΜΕΝΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΑΣ

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς (3/10) οἱ καμπάνες ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μυτιλήνης χτύπησαν πένθημα γιὰ νὰ θυμίσουν τὴ μεγάλη τραγωδία τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1922. Πένθημα ἦταν καὶ ὅλη ἡ ἀτμόσφαιρα μέσα κι' ἔξω ἀπὸ τὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Θεράποντος. Στὴν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας ἓνα τεράστιο πάνω ἔγραφε: «Αἰώνια σας ἡ μνήμη ἀδικοσκοτωμένα μας ἀδελφία». Στὸ κέντρο τοῦ ναοῦ, πάνω ἀπὸ τὸ κεντάφιο μὲ τὶς φωτογραφίες τῶν Ἐθνομαρτύρων Ἱεραρχῶν, ἀλλὰ πάνω ἔγραφε: «Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς».

Στὶς 10 π.μ. ἀρχισε τὸ Ἀρχιερατικὸ Μνημόσυνο, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριώτατου κ. Σεραφεῖμ, μὲ συμμετοχὴ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μυτιλή-νης κ. Ἰακώβου, Ν. Σμύρνης κ. Χρυσόστομου, Ζακύνθου κ. Παντελεήμο-νος, Ἱερισσοῦ κ. Νικόδημου καὶ Θηβῶν κ. Ἱερώνυμου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν Ἐθνομαρτύρων Ἱεραρχῶν Χρυσόστομου, Κυδωνίων Γρηγορίου, Μουσχονησιῶν Ἀμβροσίου, Ἰκονίου Προκοπίου, Ζήλων Εὐθυ-μίου καὶ ὅλων τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν πού ἔμειναν στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ πέθαναν μαρτυρικά, καθὼς καὶ τῶν χιλιάδων γυναικοπαίδων πού θανατώθη-καν στὴν αἰχμαλωσία.

Παρέστησαν ὁ ὑφυπουργὸς ἑσωτερικῶν κ. Γιάννης Καψῆς, ὡς ἐκπρό-σωπος τῆς Κυβέρνησης, ὁ Νομάρχης κ. Κώστας Στρατηνάκης, ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης, οἱ βουλευτὲς Λέσβου, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητῆς τοῦ νησιοῦ μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του, ὁ Ἀνώτερος Διοικητῆς Χωροφυλακῆς Νήων Αἰγαίου κ.ἄ.

Τιμητικὴ θέση μέσα στὸ Ναὸ εἶχαν καταλάβει τὰ μέλη τῆς Συντονιστι-κῆς Ἐπιτροπῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρό της κ. Τάκη Βεζυργιάννη καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐνώσης Σμυρναίων.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Στὸν ἐπιμνημόσυνο λόγο τοῦ ὁ Σεβ. Μυτιλήνης κ. Ἰακώβος εἶπε μεταξύ ἄλλων: Χρηστοὶ ἦσαν, ἀείμνηστοι ἱεράρχαι, Καλλίνικοι Ἱερομάρ-τυρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους πού οἱ ψυχὲς σας γεμίζουν αὐτὴ τὴ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ.

Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» ΚΑΙ Η ΕΝΩΣΗ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, με την συμπλήρωση 60 χρόνων από την Μικρασιατική καταστροφή, την 16ην Δεκεμβρίου ημέρα Πέμπτη, ώρα 6 μ.μ., στην μεγάλη αίθουσα του «ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» οργανώνουν έκδηλωση και θα μιλήσει ο συγγραφέας και τ. Έποπτης Μεσ. Εκπαιδεύσεως.

Κύριος ΣΗΦΗΣ Γ. ΚΟΛΛΙΑΣ.
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

με θέμα:

«ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΗΝ ΠΥΡΠΟΛΗΜΕΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ».

Ανέκδοτα, ποιήματα Έλλήνων Λογοτεχνών, αφιερωμένα στο Μικρασιατικό Έλληνισμό, θα απαγγείλουν οι έκλεκτοι καλλιτέχνες: ΑΛΕΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ, ΠΙΤΣΑ ΚΑΠΙΤΣΙΝΕΑ, ΕΛΕΝΗ ΝΕΝΕΔΑΚΗ, ΝΙΟΒΗ ΓΑΒΡΙΗΛ, ΑΘΗΝΑ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΕΤΣΟΛΗΣ. Θα προλογίσουν ο πρόεδρος του «Παρνασσού» Καθ. κ. Γερ. Ί. Κονιδάρης και ο Πρόεδρος της Ένωσης Σμυρναίων κ. Τ. Βεζυργιάννης.

ΓΙΑ ΤΟΝ «ΠΑΡΝΑΣΣΟ»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ : ΓΕΡ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Γ. ΠΟΥΡΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΙΑ ΤΗΝ «ΕΝΩΣΗ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Τ. ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ.

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ν. ΒΙΚΕΤΟΣ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΗΣ ΥΠΕΝΔ ΓΙΑ ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ

Τήν Κυριακή 3 του Οκτώβρη ή έκπομπή «ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ» με άφορμή τη Μικρασιατική Τρίλογία της Ίφιγένειας Χρυσόχου, μετάδωσε αποσπάσματα από τα βιβλία με αντίστοιχες φωτογραφίες και φιλμάκια ντοκουμέντα.

Σε σχετικές έρωτήσεις της δημοσιογράφου Πέλλης Κεφαλά - Καρακατσάνη, η Ίφιγένεια Χρυσόχου αναφέρθηκε στις μνήμες από τη Μικρασία: Στην απελευθέρωση, τη φωτιά, τις σφαγές, τον ξεριζωμό. Ίδιαίτερα στάθηκε στην πάλη της προσφυγιάς για την επιβίωση. Τη συνεχή και πεισματική πάλη, που είχε σαν αποτέλεσμα τις θριαμβευτικές επιτεύξεις, που δημιούργησαν το ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ ΘΑΥΜΑ.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

Μηνιαία Έκδοση της
«ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Διεύθυνση
Οδός Καρύτση 3
Αθήνα 124
Τηλ: 322.84.80
322.95.64

Συντακτική Έπιτροπή
Τζών Βεινόγλου
Νίκος Βικέτος
Εμμανουήλ Καίπας
Νίτσα Παραρά

Υπεύθυνη Έκδόσεως
Ναταλία Γκούφα
Δεινοκράτους 31
Τηλ. 722.71.92

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑΣ
Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε
Μαγερ 11 - Αθήναι
Τηλ. 5225479 - 5221792

Ο ΧΟΛΑΡΓΟΣ ΤΙΜΗΣΕ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ ΓΙΑ ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ

Σε μία σπάνια ύψηλου επιπέδου έκδηλωση, που οργάνωσε την 11ην Νοεμβρίου ή «Πνευματική Έστια Χολαργού», τιμήθηκαν για την όλη πνευματική τους προσφορά οι Μικρασιάτες λογοτέχνες: Ίφιγένεια Χρυσόχου και Γιώργος Μετσόλης. Μετά από εισήγηση του προέδρου κ. Ί. Χαρίτου μίλησε ο ποιητής Άνδρέας Τσούρας με θέμα: «Η τραγική μοίρα της Μικρασίας μέσα από την πεζογραφία της Ίφιγένειας Χρυσόχου και την ποίηση του Γιώργου Μετσόλη».

Συγκίνησε ή ήθοποιός και σκηνοθέτις Έλενα Τσαβδάρη που απαγγείλε αντιπροσωπευτικά ποιήματα του Γ. Μετσόλη.

Συγκίνησε επίσης βαθύτατα το διήγημα «Τό προσφυγάκι» της Ίφ. Χρυσόχου που διάβασε ο Γ. Μετσόλης.

Τήν έκδηλωση παρακολούθησαν ο Δήμαρχος, πολλοί άνθρωποι των Γραμμάτων και της Τέχνης.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ

- Στή μνήμη του συζύγου της Μιχαλάκη Αναστασιάδη, με τη συμπλήρωση 4 χρόνων από το θάνατό του, Ή κα Αίκατ. Αναστασιάδου δρχ. 50.000
- Στή μνήμη των συγγενών της, Ή κα Χαρ. Λαγογιάννη δρχ. 5.000
- Στή μνήμη προσφιλών της νεκρών, Ή κα Μαρία Λουϊ Μάρκ. δρχ. 3.000
- Στή μνήμη της Σοφίας Πετρ. Κανδιώτη τό γένος Βασ. Μανούσου με τη συμπλήρωση 5 χρόνων από το θάνατό της, Ή κα Μαρίτσα Κανδιώτη δρχ. 2.000
- Στή μνήμη προσφιλών της νεκρών, Ή κα Άννα Ίωαννίδου δρχ. 2.000
- Στή μνήμη Έλένης Σταμπούλου, Ή κα Μ. Λίντη δρχ. 1.000
- Ο κος Βασ. Σιταρένιος, για τούς σκοπούς της Ένώσεως δρχ. 1.000
- Στή μνήμη Νεοφύτας, Σάββα Λαδάκη και Κων/νου Κορίδη Ο κος και κα Γ. Κορίδη δρχ. 1.000
- Ο κος Δαφνομήλης Βραχνός, για τούς σκοπούς της Ένώσεως δρχ. 500
- Στή μνήμη της αγαπημένης θείας της Ειρήνης Άλεξάνδρου Παλαιολόγου, Ή κα Όλγα Ίωάννου Άκκᾱ δρχ. 3.000
- Στή μνήμη της αγαπημένης τους θείας Ειρήνης Άλεξάνδρου Παλαιολόγου, Ο κ. Βελισσάριος Δεσποτόπουλος και ή κα Άνδρονίκη Δεσποτοπούλου δρχ. 1.000

ΓΑΜΟΣ

Ο Κος Γιάννης ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ και ή Δνίς Ρίτα Χρ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, έγγονή του Συμβούλου και Ταμία μας κ. Γεωργίου Ίσηγόνη, παντρεύτηκαν τό Σάββατο 20 Νοεμβρίου στην Παναγίτσα Παλαιού Φαλήρου.

Τούς Εύχόμαστε άνθόσπαρτο βίο.

ΠΟΣΤΕΡ ΓΙΑ ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ

Ο Μίνως Αργυράκης ο πολυσύνθετος αυτός Σμυρνιός Καλλιτέχνης, ζωγράφος, σκηνογράφος, ποιητής και μουσικός χάρισε στην Ένωση μία σύνθεσή του- ένα ωραιότατο Πόστερ για τα 60 χρόνια.

Σκεφτήκαμε πώς όλους τούς Μικρασιάτες θά τούς ένδιέφερε νά έχουν ένα Αργυράκη σπίτι τους με την υπογραφή του και με αυστηρή αριθμηση. Αν δέν δημοσιεύομε φωτογραφία είναι γιατί ή Μικρ. Ήχώ δέν τυπώνεται σέ πολυχρωμία. Καί μία άσπρόμαυρη αναπαραγωγή θά άδικοῦσε πάρα πολύ τόν πίνακα αυτόν. Όμως στά γραφεία μας μπορείτε νά προμηθευτείτε αυτό τό πόστερ πληρώνοντας 500 δρχ.

Είδοποιούμε τά μέλη μας πώς τό κόσμημα της Έφέσσου για νά είναι έτοιμο στά μέσα του Δεκέμβρη, πρίν τίς γιορτές πρέπει νά παραγγελη μέχρι τίς 30 αυτού του μήνα. Γι' αυτό παρακαλούμε έπισπεύσατε τίς προεγγραφές.

«ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ» ΣΤΗ ΧΙΟ

Στίς 2 Νοεμβρίου άρχισαν στό Όμήρειο Πνευματικό Κέντρο Χίου οι παραστάσεις του έργου του άκαδημαϊκού - πρώην ύπουργού κ. Κ. Α. Τρυπάνη «Οί Πρόσφυγες - 1922».

Στήν έπίσημη πρώτη παρέστησαν προσωπικότητες της πολιτικής και πνευματικής ζωής με έπικεφαλής την σύζυγο του τ. Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Ίωάννα Τσάτσου.

Τό έργο παρουσιάζεται από τό «Μοντέρνο Θέατρο» του Γιώργου Μεσσάλα σέ σκηνοθεσία δική του με σκηνικά και κοστούμια Λίζας Ζαΐμη και μουσική Θόδωρου Άντωνίου. Τούς ρόλους έρμηνεύουν οι ήθοποιοί με σειρά εμφάνισης: Θάλεια Καλιγᾱ, Νίκος Παπαχρήστος, Ντένη Θεμελη, Βαλεντίνη Μουτάφη, Γιώργος Μεσσάλας, Κώστας Γαλανάκης, Βάνα Μπλαζουδάκη.